

Rapport

Datum: 31 juli 2006

Rapportnummer: 2006/262

Klacht

Verzoeker klaagt erover dat een ambtenaar van het regionale politiekorps Midden en West Brabant hem in de nacht van 24 op 25 juni 2005 geen bon heeft uitgereikt toen hij hem bekeurde wegens het parkeren op een plek die was bestemd voor het laden en lossen van goederen.

Ook klaagt verzoeker, die taxichauffeur is, erover dat deze politieambtenaar even later desgevraagd weigerde om aan een andere taxichauffeur mee te delen dat hij verzoeker had bekeurd wegens het parkeren op een plek die was bestemd voor het laden en lossen van goederen.

Beoordeling

Algemeen

Verzoeker is taxichauffeur. Op 24 juni 2005 heeft politieambtenaar W. verzoeker rond 23.55 uur in Tilburg bekeurd wegens het parkeren op een plek die was bestemd voor het laden en lossen van goederen.

Verzoeker heeft tegen deze bekeuring beroep ingesteld bij de officier van justitie. Hij was het niet eens met de bekeuring (verder ook: beschikking of boete) omdat hij naar eigen zeggen niet stond geparkeerd, maar slechts even stilstond om een taxirit die hij eerder was vergeten te vermelden alsnog in te vullen op zijn rittenstaat. Op 4 oktober 2005 heeft de officier van justitie het beroep gegrond verklaard en de beschikking vernietigd.

Verzoeker heeft bij brief van 12 juli 2005 tevens een klacht ingediend bij de politie tegen de handelwijze van politieambtenaar W. in de nacht van 24 op 25 juni 2005. De politie liet verzoeker bij brief van 29 augustus 2005 weten de klacht niet gegrond te achten. Verzoeker heeft zich hierop tot de Nationale ombudsman gewend.

I. **Ten aanzien van het** niet uitreiken **van een** bon **Bevindingen**

1. Verzoeker klaagt erover dat politieambtenaar W. hem in de nacht van 24 op 25 juni 2005 geen bon heeft uitgereikt toen hij hem bekeurde wegens het parkeren op een plek die was bestemd voor het laden en lossen van goederen. Verzoeker stelt hierbij dat hij W. destijds heeft gevraagd naar een bon, maar dat W. antwoordde dat hij deze thuis-gestuurd zou krijgen. Normaal gesproken krijgen personen die door de politie worden bekeurd meteen een gele "kopiebon" maar in dit geval had W. de gegevens slechts in zijn notitieboekje vermeld, aldus verzoeker.

De korpsbeheerder heeft tijdens het onderzoek van de Nationale ombudsman het standpunt ingenomen de klacht niet gegrond te achten.

Politieambtenaar W. heeft schriftelijk gereageerd op de klacht. In zijn brief gaf W. aan dat het klopt dat hij verzoeker destijds geen afschrift heeft gegeven van de boete die hij hem had aangezegd. De reden hiervoor was dat hij verzoekers gegevens had genoteerd in een notitieboekje en niet in een feitenboekje (verder ook: bonnenboekje). Volgens W. is deze werkwijze niet - zoals verzoeker stelt - uniek in Nederland, maar wordt deze werkwijze veelvuldig door de politie gebruikt. Ook wees W. erop dat boetes mondeling kunnen worden aangezegd en dat het dus niet noodzakelijk is een boete schriftelijk aan te bieden.

In aanvulling op zijn brief heeft W. tegenover een medewerkster van het Bureau Nationale ombudsman verklaard dat hij destijds wel een bonnenboekje bij zich had, maar dat hij er gelijk voor had gekozen om de gegevens over de bekeuring in zijn notitieboekje te noteren omdat dit tijd scheelde. Hij was die nacht namelijk belast met het horeca-toezicht en had als zodanig de leiding over elf collega's. Hij kon de extra tijd die hij kwijt zou zijn geweest met het invullen van het bonnenboekje simpelweg niet missen. Daarbij kwam dat verzoeker taxichauffeur is, en dat W. naar eigen zeggen uit ervaring weet dat taxichauffeurs meestal haast hebben en het prima vinden als ze geen zogenoemde "kennisgeving van beschikking" krijgen. Verzoeker had destijds ook niet meteen om een dergelijke gele kopiebon gevraagd maar pas zo'n uur of anderhalf uur later, aldus W.

In reactie op de visie van W. heeft verzoeker naar voren gebracht dat W. met het noteren van de gegevens in het notitieboekje even lang bezig was geweest als het geval zou zijn geweest als W. de gegevens had ingevuld in het bonnenboekje. W. had namelijk naar verzoekers rijbewijs en diens adresgegevens gevraagd. Ook had W. verzoeker om een verklaring gevraagd en het tijdstip genoteerd. Volgens verzoeker zijn dit dezelfde gegevens die nodig zijn om het bonnenboekje in te vullen. W. had hem destijds gezegd geen bonnenboekje bij zich te hebben, aldus verzoeker.

In reactie op het verslag van bevindingen heeft W. laten weten dat hij dacht dat hij destijds waarschijnlijk wel een bonnenboekje bij zich had. Maar als verzoeker stelt dat hij tegen hem heeft gezegd dat hij geen bonnenboekje bij zich had, dan was dat waarschijnlijk ook het geval, aldus W.

Beoordeling

6. Het vereiste van actieve en adequate informatieverstrekking houdt in dat bestuurs organen burgers met het oog op de behartiging van hun belangen actief en desgevraagd van adequate informatie voorzien. Dit vereiste is onder meer uitgewerkt in artikel 4 van de Wet administratiefrechtelijke handhaving verkeersvoorschriften, waarin is bepaald dat zo mogelijk aanstonds een aankondiging van de beschikking wordt uitgereikt aan degene tot wie zij zich richt (zie Achtergrond). Om op eenvoudige wijze te kunnen voldoen aan dit voorschrift, zijn Nederlandse politieambtenaren uitgerust met "bonnenboekjes". Bij het invullen van een bon in het bonnenboekje wordt meteen via een doorslag een "kopiebon"

ingevuld, die als kennisgeving van beschikking kan worden uitgereikt aan degene die wordt bekeurd.

7. Uit de verklaringen van verzoeker en politieambtenaar W. kan worden afgeleid dat W. waarschijnlijk geen bonnenboekje bij zich had. Indien dit het geval is geweest, strookt dit niet met de onder 6. genoemde plicht zo mogelijk aanstonds een aankondiging van beschikking uit te reiken.

Voor zover W. het bonnenboekje wel bij zich heeft gehad, overweegt de Nationale ombudsman het volgende. De Nationale ombudsman is van oordeel dat hetgeen W. heeft aangevoerd onvoldoende reden is om aan te nemen dat hij niet in de mogelijkheid verkeerde om een kennisgeving van beschikking uit te reiken aan verzoeker. Hierbij is van belang dat het invullen van een bon in het bonnenboekje naar het oordeel van de Nationale ombudsman weliswaar meer tijd kan kosten dan het noteren van enkele gegevens in een notitieboekje, maar dat dit tijdsverschil niet zodanig groot is dat het enkele feit dat een politieambtenaar het naar eigen zeggen druk heeft het niet invullen van het bonnenboekje rechtvaardigt. Dit zou anders kunnen zijn als W. had aangevoerd dat hij was weggeroepen vanwege een spoedeisende situatie, of als bijvoorbeeld sprake was geweest van het op grote schaal uitdelen van bekeuringen. Van een dergelijke situatie was hier echter geen sprake. Al met al is de Nationale ombudsman van oordeel dat W. heeft gehandeld in strijd met het vereiste van actieve en adequate informatieverstrekking door destijds niet meteen een kennisgeving van beschikking uit te reiken aan verzoeker.

De onderzochte gedraging is niet behoorlijk.

II. Ten aanzien van het niet aan andere taxichauffeurs meedelen dat verzoeker was bekeurd

Bevindingen

1. Enige tijd nadat politieambtenaar W. hem had bekeurd, stond verzoeker op een taxistandplaats te wachten toen hij werd ingehaald door andere taxichauffeurs die voor hem gingen staan, op een plek die was bestemd voor het laden en lossen van goederen. Volgens verzoeker ontstond er ruzie tussen hem en deze taxichauffeurs omdat verzoeker niet naar voren schoof, naar de laad- en losplek. Tijdens deze ruzie heeft verzoeker de andere taxichauffeurs uitgelegd dat hij eerder die avond een boete had gekregen en daarom niet wilde doorschuiven naar de laad- en losplek. Op dat moment zag verzoeker even verderop W. staan. Hij vroeg W. of deze hem alsnog de boetebon wilde geven zodat hij een andere taxichauffeur kon laten zien dat hij eerder een boete had gekregen. Hierop zou W. hebben geantwoord dat hij rustig thuis op de bon moest wachten. Toen verzoeker vertelde over de ruzie die was ontstaan, zou W. hebben gezegd dat dit niet het probleem van de politie was. Verzoeker vroeg W. vervolgens om de andere taxichauffeurs te vertellen dat hij verzoeker eerder die avond een boete had gegeven, aangezien dit

problemen tussen verzoeker en de andere taxichauffeurs kon voorkomen. Volgens verzoeker had hij namelijk enkele weken eerder ook al problemen gehad met andere

taxichauffeurs, omdat hij door hen was klemgereden en hier vervolgens aangifte van had gedaan. W. had echter geweigerd te voldoen aan het verzoek van verzoeker. In dit verband klaagt verzoeker erover dat politieambtenaar W. desgevraagd weigerde om aan een andere taxichauffeur mee te delen dat hij verzoeker had bekeurd wegens het parkeren op een plek die was bestemd voor het laden en lossen van goederen.

2. Politieambtenaar W. heeft over de nacht van 24 op 25 juni 2005 onder meer het volgende gemuteerd in het bedrijfsprocessensysteem:

"Vroeg in de avond heb ik twee taxi's bekeurd voor het parkeren op de laad- en loszone. Het is dan overigens moeilijk te verkopen om er na 00.30 uur geen probleem meer mee te hebben omdat ook vannacht de laad- en loszone nog werd gebruikt voor dit doel. Taxi's laten staan zoals ze behoren te staan en gingen elkaar danig in de weg staan. Ook de bussen hebben een slechte doorgang. Hierover wil ik graag nog een keer van gedachten wisselen. Het streng bekeuren heeft geen effect bij deze heren, gezien het verloop van de nacht, en biedt zeker niet de oplossing zoals ik heb gezien. (...)

Kortom een gezellige nacht zonder al te veel problemen en geen zaken die zijn blijven hangen. Aandachtspunt blijft wel de taxi's."

De korpsbeheerder heeft tijdens het onderzoek van de Nationale ombudsman laten weten de klacht niet gegrond te achten.

De visie van W. - zoals naar voren gebracht tijdens de interne klachtenprocedure van de politie en tijdens het onderzoek van de Nationale ombudsman - kan als volgt worden weergegeven. In de Tilburgse binnenstad gelden strikte afspraken met de verschillende taxibedrijven over het parkeerbeleid. De plek waar verzoeker werd bekeurd mocht destijds tot middernacht niet worden gebruikt als taxistandplaats. Als er desondanks toch vóór middernacht werd geparkeerd, werd er streng bekeurd. In de nachtelijke uren mochten politieambtenaren naar eigen inzicht beslissen of zij een boete uitdeelden aan iemand die op de betreffende laad- en losplek stond geparkeerd. De eigenaren van de taxibedrijven waren op de hoogte van deze afspraken en hadden toegezegd hun personeel hierover in te lichten. In de nacht van 24 op 25 juni 2005 had W. als "horeca- brigadier" de leiding over elf collega-politieambtenaren. Zijn verantwoordelijkheid bestreek die nacht een groot gebied, en hij had tot taak het in de gaten houden en onder steunen van de collega's die onder zijn leiding stonden. Zijn verantwoordelijkheden lagen dus niet alleen bij het uitdelen van bekeuringen. Toen verzoeker hem ongeveer één a anderhalf uur nadat hij was bekeurd vroeg om andere taxichauffeurs mee te delen dat W. hem had bekeurd, had hij het heel druk. Hij had daarom geweigerd alsnog een kennis geving van beschikking uit te reiken, en ook had hij desgevraagd geweigerd tegen de andere taxichauffeurs te zeggen

dat hij verzoeker eerder die avond had bekeurd wegens het parkeren op een laad- en losplek. Behalve het feit dat hij het druk had, had hij nog een reden om niet te voldoen aan verzoekers verzoek: het was inmiddels na middernacht, en het was onderdeel van het destijds geldende parkeerbeleid dat taxichauffeurs niet hoefden te worden bekeurd als ze in de nachtelijke uren op de betreffende laad- en

losplek gingen staan. Als verzoeker niet op de hoogte was van dit parkeerbeleid, was dit de schuld van verzoekers baas.

5. In reactie op de visie van W. heeft verzoeker naar voren gebracht dat de politie jaren lang geen boetes heeft uitgedeeld aan taxichauffeurs die na 23.00 uur op de betreffende laad- en losplek parkeerden. Om die reden begrepen de andere taxichauffeurs destijds niet dat verzoeker niet naar voren wilde doorschuiven, naar de laad- en losplek. Inmiddels was in het derde kwartaal van 2005 besloten dat taxichauffeurs wel weer mochten parkeren op de laad- en losplek.

Beoordeling

Het vereiste van correcte bejegening houdt onder meer in dat bestuursorganen zich in hun bejegening van burgers hulpvaardig opstellen.

De Nationale ombudsman gaat er - gelet op het feit dat verzoeker rond 23.55 uur was bekeurd - vanuit dat het inmiddels ruim na middernacht was toen verzoeker W. vroeg om aan de andere taxichauffeurs mee te delen dat verzoeker eerder die avond was bekeurd voor het parkeren op een plek die was bestemd voor het laden en lossen van goederen. Verder acht de Nationale ombudsman het voldoende aannemelijk dat overeenkomstig het destijds ter plaatse geldende parkeerbeleid taxichauffeurs niet hoefden te worden bekeurd als zij na middernacht parkeerden op de betreffende laad- en losplek, en dat alle taxichauffeurs op de hoogte konden zijn van dit beleid. Er was naar het oordeel van de Nationale ombudsman dan ook geen gegronde reden waarom W. had moeten voldoen aan verzoekers verzoek om de andere taxichauffeurs in te lichten over de bekeuring die verzoeker vóór middernacht had gekregen. W. handelde niet in strijd met het vereiste van correcte bejegening toen hij weigerde te voldoen aan het verzoek van verzoeker.

De onderzochte gedraging is behoorlijk.

CONCLUSIE

De klacht over de onderzochte gedraging van het regionale politiekorps Midden en West Brabant, is

gegrond ten aanzien van:

- het niet uitreiken van een kennisgeving van beschikking, wegens schending van het vereiste van actieve en adequate informatieverstrekking.

niet gegrond ten aanzien van:

- het niet aan andere taxichauffeurs meedelen dat verzoeker was bekeurd.

ONDERZOEK

Op 31 augustus 2005 ontving de Nationale ombudsman een verzoekschrift van de heer N. te Tilburg, met een klacht over een gedraging van het regionale politiekorps Midden en West Brabant. Naar deze gedraging, die wordt aangemerkt als een gedraging van de beheerder van het regionale politiekorps Midden en West Brabant (de burgemeester van Tilburg), werd een onderzoek ingesteld.

In het kader van het onderzoek werd de korpsbeheerder verzocht op de klacht te reageren en een afschrift toe te sturen van de stukken die op de klacht betrekking hebben. Daarnaast werd politieambtenaar W. de gelegenheid geboden om commentaar op de klacht te geven. W. maakte van deze gelegenheid gebruik. Tijdens het onderzoek werd ook nog een verklaring opgenomen van W.

In verband met zijn verantwoordelijkheid voor justitieel politieoptreden werd ook de hoofdofficier van justitie te Breda over de klacht geïnformeerd en in de gelegenheid gesteld zijn zienswijze kenbaar te maken, voor zover daarvoor naar zijn oordeel reden was. De genoemde hoofdofficier van justitie maakte van deze gelegenheid geen gebruik.

Vervolgens werd verzoeker in de gelegenheid gesteld op de door de korpsbeheerder en politieambtenaar W. verstrekte inlichtingen te reageren. Hij maakte van die gelegenheid gebruik.

Het resultaat van het onderzoek werd als verslag van bevindingen gestuurd aan betrokkenen. De korpsbeheerder berichtte dat het verslag hem geen aanleiding gaf tot het maken van opmerkingen. De reactie van betrokken ambtenaar W. gaf aanleiding het verslag op een enkel punt aan te vullen. Verzoeker gaf binnen de gestelde termijn geen reactie.

INFORMATIEOVERZICHT

De bevindingen van het onderzoek zijn gebaseerd op de volgende informatie:

Verzoekschrift van 30 augustus 2005, met als bijlagen verzoekers aan de politie gerichte klachtbrief van 12 juli 2005 en de klachtafdoeningsbrief van de politie van 29 augustus 2005.

Kopie van de beslissing van de officier van justitie op verzoekers beroepschrift tegen de hem opgelegde beschikking, van verzoeker ontvangen op 5 december 2005.

Brief van politieambtenaar W. van 25 december 2005, waarin hij reageert op de klacht.

Standpunt van de korpsbeheerder van 10 januari 2006, met als bijlagen onder meer een mutatie uit het bedrijfsprocessensysteem van de politie van 25 juni 2005, een ongedateerde reactie op de klacht van politieambtenaar W. en een rapportage van klachtonderzoeker H. van 28 juli 2005.

Verklaring van politieambtenaar W. van 16 februari 2006, telefonisch afgelegd tegen over een medewerkster van het Bureau Nationale ombudsman.

E-mailbericht van verzoeker van 3 maart 2006 en een telefoon notitie van een gesprek van verzoeker met een medewerkster van het Bureau Nationale ombudsman op 3 maart 2006.

Bevindingen

Zie onder beoordeling

ACHTERGROND

Wet administratiefrechtelijke handhaving verkeersvoorschriften Artikel 4

"1. De administratieve sanctie wordt opgelegd bij een gedagtekende beschikking. De beschikking bevat een korte omschrijving, onder verwijzing naar de aanduiding in de bijlage, van de gedraging ter zake waarvan zij is gegeven en het voor die gedraging bepaalde bedrag van de administratieve sanctie, de datum en het tijdstip waarop, alsmede de plaats waar de gedraging is geconstateerd. (...)

2. Zo mogelijk wordt aanstonds een aankondiging van de beschikking uitgereikt aan degene tot wie zij zich richt, of wordt deze achtergelaten in of aan het motorrijtuig. De bekendmaking van de beschikking geschiedt binnen vier maanden nadat de gedraging heeft plaatsgevonden, door toezending van de beschikking aan het adres dat betrokkene heeft opgegeven of, indien dat niet mogelijk is en de gedraging heeft plaatsgevonden met of door middel van een motorrijtuig waarvoor een kenteken is opgegeven, aan het adres dat is opgenomen in het kentekenregister. (...)"